

భక్తులందరుజేరి భగవంతుడాయంచు
 చెవులకింపుగ నుతిచేయు దినము
 బీదల వెతలన్ని ప్రీతితో తొలగించి
 అన్నదమ్ముల మాడ్చిమున్న దినము
 దైవచింతనజేయు దాసబృందములకు
 ప్రీతి మృష్టాన్నము పెట్టు దినము
 మహానీయులెవరైన మనకడకేతెంచి
 చెలిమి బాబా కథల్ చెప్పు దినము
 భావమున భక్తిగూర్చు సౌభాగ్య దినము
 దినముగాని తక్కినవన్ని దినములగునె
 ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుక పరతు
 సాధుసద్గుణ గణ్యులో సభ్యులార!

ప్రేమస్వరూపులారా! మా ఆలిండియా ప్రేసిదెంటు శ్రీనివాసన్ చెప్పాడు, వినయ్ చాలా తెలివిగలవాడని, చదువుకున్నవాడని, చక్కని యేర్పాట్లు చేస్తున్నాడని చెప్పాడు. అతను చెప్పినను చెప్పుకపోయనను అటువంటి యువకులు ఈనాడు చాలా అరుదుగా ఉన్నారు. ప్రపంచమంతయు కూడను ఈనాడు ఉన్నటువంటి అశాంతికి మూలకారణం యువకులే.

చదువులన్ని చదివి చాల వివేకియై
 మగిడి తన్నెరుగడు మందమతుడు
 ఎంత చదువు చదివి ఏరీతినున్నను
 హీనుడవగుణంబు మానలేదు.

ఎమ్మెలు, బియ్యెలు యేర్పడ చదివియు పేరుగాంచిన పెద్దవారలుకూడా చదువులలోని మర్మమెల్ల చదువక ‘గొప్ప చదువులు చదివితిమి. గొప్ప డిగ్రీలు పొందినాము’ అని గర్వించుచున్నారు. ఈ గర్వమువల్ల తమ స్వమతముయొక్క సంప్రదాయమును మరచిపోతున్నారు.

ఆంగ్ర భాషా మోహమావరించిన నాడె
 స్వమత విజ్ఞానంబు సన్నగిల్లె
 స్వమత విజ్ఞానంబు సన్నగిల్లిన నాడె
 సంస్కార భావంబు సమసిపోయె
 సంస్కార భావంబు సమసిపోయన నాడె
 ధర్మంబు క్షీణించె ధరణియందు
 ధర్మము క్షీణిషై ధరణి తొలగిన నాడె
 భారతీయోన్నతి భగ్నమయ్య
 కాన యిపుడైన మీరలు కన్నదెరచి
 తెలివితోగాంచుడో భారతీయులార
 ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుక పరతు
 సాధుసద్గుణ గణ్యులో సభ్యులార!

ఎక్కుడ చూచిననూ అల్లకల్లోలములే! భోతిక, లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక రంగములందుకూడను నైతిక విలువలు సన్నగిల్లిపోయనవి. మానవత్వము మర్యాద కోల్పోయింది. ఈనాడు కూటిపేద మొదలు కోటీ శ్వరుని వరకు అందరూ భిక్షగాళ్ల మాదిరి తయారయ్యారు. కూటిపేద భిక్షమెత్తుతున్నాడు. కోటీ శ్వరదూ భిక్షమెత్తుతున్నాడు. ఇందులో ఎవరు

పెద్ద? ఎవరు చిన్న? నిజంగా చూస్తే, కూడు లేక అల్లాడుతున్న కూటిపేదయే పెద్ద. కోటీ శ్వరులు తమ వద్ద కోట్లాది రూపాయలున్నప్పటికీ జేబులోంచి నయాపైసా తీసి యివ్వరు. పవిత్రమైన, ప్రశస్తమైన, పరోపకార సంబంధమైన కార్యములకు తాము యేమాత్రమూ సహాయపడరు. కాని, తమ వేరు ప్రతిష్టలకొరకు పేపర్లో తమ ఫొటోలు పెద్దగా వేయించుకుంటారు. వారు ఆచరించే కర్మలు చూద్దామా, వాటికి నయాపైసా విలువ ఉండదు. ఇటువంటి పరిస్థితిని చక్కిధ్దటానికి యువకులు ఈనాడు ఉత్సాహంగా ముందడగు వేయాలి.

ದೇಶಮನು ಬಾಗುಪರಚಾಲಂಬೆ ಯುವತೀಯವಕ್ತೆ ಅಂದುಕು ತಗಿನ ಸಮರ್ಥ್ಯಾಲು. ವಾರಿಯಂದುನ್ನಟುವಂಟಿ ಶಾರೀಕಶಕ್ತಿ, ಇಂದಿಯಶಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಮರಿ ಯೆವರಿಯಂದೂ ಲೇದು. ವಾರು ತಲುಚುಕುಂಬೆ ಯೇಮೈನಾ ಸಾಧಿಂಚಗಲರು. ತಮಯಂದುನ್ನ ಇಂದಿಯಶಕ್ತಿ, ಮನೋಶಕ್ತಿ, ದೇಹಶಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಅತ್ಯಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಮುನೂ ಸಮಾಜಮುನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಪಟ್ಟಾಲಿ. ತಮಯುಕ್ತ ಇಂದಿಯಶಕ್ತಿನಿ ಕಾಪಾಡುಕೊನಿ, ಸಮಾಜ ಸಂರಕ್ಷಿತಮುನಕ್ಕೆ ಪಾಟುಪಡಾಲಿ. ದೇಶಮನು ಸಂರಕ್ಷಿಂಚಾಲಿ. ಕಾನಿ, ಈನಾಟಿ ಯುವಕುಲು ಚಿನ್ನಬಿನ್ನ ವಿಪಯಾಲಕು ಲೊಂಗಿಪೋಯಿ ಬಲಹೀನಸ್ತಲ್ಪೋತುನ್ನಾರು. ಪದಹೋರು ಸಂವತ್ಸರಾಲ ಪಿಲ್ಲವಾನಿನಿ ಚೂಸ್ತೇ ವಾಡು ಎಂತೋ ಬಕ್ಕಪಡಿಪೋಯಿ ಬಲಹೀನಂಗಾ ಉಂಟಾಡು. ಕಾರಣಮೇಮಿಟಿ? ತಿನಟಾನಿಕಿ ತಿಂಡಿ ಲೇಕ ಕಾದು. ತನ ಇಂದಿಯಾಲನು ದುರ್ಯುನಿಯೋಗ ಪರಮಕೊನಿ ತನನು ತಾನೇ ಬಲಹೀನಪರಮಕುಂಟುನ್ನಾಡು. ಈವಿಧಂಗಾ ಇಂದಿಯಶಕ್ತಿನಿ ಬಲಹೀನಪರ್ವಕ್ಕೊಟಂ ಚಾಲಾ ಪೆಡ್ದ ತಪ್ಪು. ಇನಿದಿಯಾಲು ಬಲಹೀನಮೈನಪ್ಪುಡು ಮಾನವರು ಪೂರ್ತಿಗಾ ಬಲಹೀನುಡೋತಾಡು. ಇಂದಿಯಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣಸಮಾನಮೈನದಿ. ದಾನಿನಿ ನೇಟಿ ಯುವಕುಲು ದುರ್ಯುನಿಯೋಗಂ ಚೇಸ್ತುನ್ನಾರು. ದೀನಕಿ ತಗಿನಟ್ಟುಗಾ ತಲ್ಲಿದಂಡ್ರುಲಕು ಕೂಡನು ಪಿಲ್ಲಲ ಚೇತಿಕಿ ಅಮಿತಂಗಾ ಧನಮಿಖ್ಯಾ ವಾಶ್ಲು ಪೆಡಮಾರ್ಗಮು ಪಟ್ಟಡಾನಿಕಿ ಪರೋಕ್ಷಂಗಾ ಪ್ರೋತ್ಸಫಿಷ್ಟುನ್ನಾರು. ಈವಿಧಂಗಾ ತಲ್ಲಿದಂಡ್ರುಲು ಚೇಸ್ತುನ್ನಿದಿಕೂಡಾ ಪೆಡ್ದ ಪಾಪಮೇ. ತಲ್ಲಿದಂಡ್ರುಲ ಮೂಲಂಗಾನೇ ಪಿಲ್ಲಲು ಚೆಡಿಪೋತುನ್ನಾರು. ಪಿಲ್ಲಲಕು ಸ್ವೇಚ್ಛ ಎಂತವರಕು ಯಿವ್ವಾಲೋ ಅಂತವರಕೆ ಯಿವ್ವಾಲಿ. ಮಿತಿಮೀರಿನ ಸ್ವೇಚ್ಛ, ಮಿತಿಮೀರಿನ ಡಬ್ಬು ಮತಿಹೋನಿ ಕಲಿಗಿಸ್ತಾಯಿ. Too much money makes many wrongs. ಧನಮನು ಸದ್ಗುನಿಯೋಗ ಪರಮಕ್ಕೊಂಡಿ. Don't waste money, misuse of money is evil. Don't waste food, food is God. Don't waste time, time waste is life waste. ಈನಾಟಿ ಯುವಕುಲು ಧನಮನು, ಆಹೋರಮನು, ಕಾಲಮನು ವ್ಯರ್ಥಂ ಗಾವಿಸ್ತುನ್ನಾರು. ಅಂದುವಲ್ಲನೇ ಪೂರ್ತಿಗಾ ಪಾಷಾಂಪೋತುನ್ನಾರು.

ఈనాటి యువకులయ్యెక్క దృష్టి ఎలా ఉంటున్నది? ఒక్క క్షణమైనా స్థిరంగా నిలవదు. కాకివలె ఇటూ అటూ, అటూ ఇటూ చూస్తూ ఉంటారు. ఏది చూస్తే అది కావాలని ఆశ పడతారు. అది ఎలాంటి కోరిక? చెడ్డ కోరిక. యువకులు మొట్టమొదట తమ దృష్టిని అదుపులో పెట్టుకోవాలి. నేత్రమే మనకు పెద్ద శాస్త్రము. దృష్టి ఎట్టిదో స్పృష్టి అట్టిది. కనుక, ఎవ్వరినీ చెడ్డ దృష్టితో చూడకూడదు. అన్నింటినీ ఆశించకూడదు. నేను ఉన్నదున్నట్లుగా చెబుతున్నాను. మీరేమీ అనుకోకండి. సైకిలు మీద కాలేజీకి పోయే పిల్లలు ఎక్కుడైనా రోడ్స్‌మీద స్ట్రీలు కనిపిస్తే, సైకిలునుకూడా వదలిపెట్టి వాళ్ళనే చూస్తుంటారు. దీనివల్లనే ఈనాడు మోటారుసైకిల్ల యాక్సిడెంట్లుకూడా పేరిగి పోయాయి. పోయేది మోటారుసైకిలు పైన, చూసేది బజారులో వెళ్ళే స్ట్రీలని! గర్వకాలేజీ ముందుగా పోతుంటే వీళ్ళ దృష్టి అంతా ఆ కాలేజీ వైపే ఉంటుంది. ఇందుకోసమా భగవంతుడు కనులినిచ్చినది!

ಕನ್ನಲನಿಖಿನದೆಂದು ಕೊ ತೆಲುಸ್ತಾ?

అనీ చూసేటందులకా? కాదు, కాదు, కాదు.

కైలాసవాసుని కన్మర్లారా గాంచేటందుకురా!

ఇంక మాటలు చూస్తామా అంటే, వీరి నోటినుండి మంచి మాటలే రావటం లేదు. అన్ని చెడ్డ పలుకులే ముగ్గురు పిల్లలు ఒకచోట కలుసుకున్నారంటే, వాళ్లు మాట్లాడేదంతా పిచ్చిపిచ్చి మాటలే! మన నాలుక ఎంత పవిత్రమైనది! అటువంటి నాలుకతో చెడ్డ పలుకులు పలుకకూడదు. మధురమైన పలుకులు పలుకటానికి భగవంతుడు మనకు నాలుకనిచ్చినది. నాలుకను పవిత్రంగా ఉపయోగించుకోవాలి. ఈనాటి యువకులు ‘వీరు అందంగా ఉన్నారా, వారు అందంగా ఉన్నారా’ అంటూ అందాన్ని గురించి మాట్లాడతారే తప్ప ఆత్మానందాన్ని గురించి మాట్లాడరు. ఆనందములో ఉన్న అందము మరి ఎందులోనూ లేదు. ఆనందమే అందము. ఆనందమును అనుభవించాలంటే దృష్టిని అరికట్టుకోవాలి. ఎప్పుడైనా మనస్సులో చెడ్డ భావం కలిగితే, ‘ఘ, ఇది నాకు మంచిది కాదు. నేను మానవత్వాన్ని ధరించాను. భగవంతుడు నాకు కన్నులనిచ్చినది సృష్టిలోని చిత్రవిచిత్రాలను చూడటానికేగాని, శారీకమైన అందచందాలను చూడటానికి కాదు’ అని ఎవరికివారు బుద్ధిచెప్పుకోవాలి. కన్నులతో సుందరమైన భగవత్ స్వరూపాన్ని దర్శించాలి. కొందరు యువకులు ఎలా ఉన్నారంటే, దారిలో ఉన్న దేవాలయం వాళ్ల కంటికి కనబడదు, దేవాలయానికి వచ్చిపోయే ఆడవారే కనబడుతుంటారు. ఇదేనా మానవనికి ఉండవలసిన దృష్టి! ఈవిధమైన వ్యర్థ దృష్టి, వ్యర్థ

మాటలు, వ్యర్థ శ్రవణం వల్ల మానవుడు రాక్షసుడుగా మారిపోతున్నాడు. యువకులు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. తమ ఇంద్రియాలను నిగ్రహించుకోవాలి. అప్పుడు అన్నింటినీ చూడవచ్చును. ఏ దోషమూ ఉండదు.

ప్రేమస్వరూపులారా! పిల్లపై ఉన్నటువంటి ప్రేమచేతనే నేనింతగా చెబుతున్నాను. ఇలాంటివన్నీ మీలో మీరు దాచిపెట్టుకోవచ్చును. కానీ, నేను దాచిపెట్టుటకు వీలుకాదు. సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించినప్పుడే మానవుడు మానవునిగా జీవించగలడు. పెద్దలు, తల్లిదండ్రులుకూడా ఈవిషయంలో తగిన జాగ్రత్త వహించాలి. ‘కొడుకు, కొడుకు’ అంటూ తల్లిదండ్రులు ప్రాకులాడుతుంటారు. నీ ప్రేమను నీ కొడుకుపై చూపు, కీని వాని చెడు అలవాట్లపై చూపకూడదు. పిల్లవాడు చెడిపోతే ఎవరికి చెడ్డపేరు? తల్లిదండ్రులకే!

వేదము చెబుతున్నది, ‘మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిధిదేవో భవ’. జన్మకు మూలకారణం తల్లిదండ్రులు. కాబట్టి, ఎలాంటి పరిస్థితులందైననూ పిల్లలు తమ తల్లిదండ్రులను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించాలి. ‘తల్లియే నా మొట్టమొదటి దేవత. తండ్రియే నా దేవుడు. తల్లిదండ్రులే నన్ను కాపాడుతున్నారు’ అనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ప్రత్యుష దైవాలైన తల్లిదండ్రులను మరచి మనము ఎన్ని ఘనకార్యాలు సాధిస్తే ఏమి ప్రయోజనం! మన సేవాడళం వారు, యువకులు ఈవిధమైన ప్రచారప్రబోధలు సల్వి సమాజములోని చెడును అరికట్టాలి. ఎన్ని అవరోధాలు ఎదురైనా వాటిని అధిగమించి, మన ప్రాణమైనా పణంగా పెట్టి సమాజాన్ని సరియైన దారిలో పెట్టాలి.

విద్యార్థులారా! యువకులారా! ధనమును వ్యర్థం చేయకూడదు. అట్టే, మాటలనుకూడా వ్యర్థం చేయకూడదు. మానమును వహించండి. ‘మౌనం కలహం నాస్తి’. మన శ్రీనివాసన్ (అఖిల భారతసాయాసంస్కరణ అధ్యక్షులు) చెప్పాడు, ‘యువకులు టెక్కులాజీలో తగిన శిక్షణ పొందాలని’. కానీ, ఈనాటి మానవుడు నేర్చుకుంటున్నది ‘టెక్కులజీ’ కాదు, ‘ట్రైక్స్ నాలజీ! ఈ ‘ట్రైక్సులు’ వల్లనే మానవుడు చాలా చెడిపోతున్నాడు. మీరందరూ అతి జాగ్రత్తగా మెలగాలి. మన పేరును మనము నిలబెట్టుకోవాలి. మన కుటుంబ గౌరవమును కైపాడుకోవాలి. వ్యప్తి, సమష్టి మధ్యగల సంబంధాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి.

హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని చదువు నిమిత్తము చండ, అమార్యుల వద్దకు పంపించాడు. గురువులు అతనికి అనేక విద్యలు బోధించారు. కొంతకాలము తరువాత హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని పిలిపించి, ఆప్యాయంగా తొడపైన కూర్చోబెట్టుకొని, ‘నాయనా! నీ చదువు ఎంత వరకు వచ్చింది? ఏమి నేర్చినావు?’ అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు ప్రహ్లాదుడు చెప్పాడు,

చదవించిరి నను గురువులు
చదివితి ధర్మార్థ ముఖ్య శాస్త్రంబులు
చదివినవి కలవు పెక్కులు
చదువులలోని మర్మమెల్ల చదివితి తండ్రీ!

‘ఏదీ, నీవు చదివినటువంటి విషయాల్లో ఏదైనా ఒకటి’ అన్నాడు తండ్రి. ‘ప్రతి ఒక్కరికి సత్యీలం ప్రధానం. సత్యీలం లేనివాడు పశువుతో సమానం’ అని ప్రహ్లాదుడు చెప్పేసరికి తండ్రికి కోపం వచ్చింది. సభలో ఉన్నవారందరికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. అప్పుడు హిరణ్యకశిపుడు ఒకామెను పిలిపించాడు. ‘ఈమె ఎవరు?’ అని ప్రశ్నించాడు. ‘నా తల్లి’ అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. నిజానికి అమె అతని తల్లి కాదు, సర్వోంటు. హిరణ్యకశిపుడు ఆడవారినందరినీ అక్కడికి పిలిచాడు. ‘వీరందరూ ఎవరు?’ అని అడిగాడు. ‘చిన్న వారందరూ నా చెల్లెళ్ళ. పెద్దవారందరూ నా అక్కలు’ అని జవాబిచ్చాడు ప్రహ్లాదుడు. తండ్రికి బుట్ట తిరిగిపోయింది. కొడుకుపైనున్న కోపంచేత గురువులనుకూడా పిలిపించి మందలించాడు. ‘ఇదేనా మీరు పిల్లలకు నేర్చుపలసినది! వాళ్ళ పెరిగి పెద్దవారైన తరువాత సహజంగా ఇదే మార్గంలో ప్రవేశిస్తారు. కాబట్టి, ఇలాంటివి పిల్లలకు మీరు యేమాత్రమూ నేర్చుకూడదు’ అని హెచ్చరించాడు. ప్రహ్లాదునిచేత హరినామస్తురణ మాన్మించమని వారిని శసించాడు. చండామార్యులు చాలా భయపడిపోయారు. గురుకులానికి తిరిగి తరువాత ఆ పిల్లవానిని తిట్టి, కొట్టి అనేకవిధములుగా దండించి అతనిచేత హరినామస్తురణ మాన్మించటానికి ప్రయత్నం చేశారు. అప్పుడు ప్రహ్లాదుడు, ‘గురువర్యా! హరిని సృంపించవద్దని బోధించే గురువాక గురువా! తండ్రి హరి చేరుమనియేడి తండ్రి తండ్రి. అట్టనే, గురువులుకూడా హరిచింతన చేయమని శిష్యులకు బోధించాలి. ఇట్టి పవిత్రమైన విషయాలు బోధించకుండా ప్రాపంచికమైన విషయవాసనలలో నన్ను ముంచటానికి మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇది నాకక్కర్చేదు’ అన్నాడు. ‘హరిబోల్ హరిబోల్ హరిహరి బోల్...’ అంటూ ప్రహ్లాదుడు హరినామ సంకీర్తన గావిస్తూ

అక్కడనుండి బయలుదేరాడు. ‘హరి కంటె మించిన వారు లేరు’ అని తోటి విద్యార్థులకు అతను బోధిస్తూ వచ్చాడు.

అందరికీ ఈశ్వరుడే ముఖ్యము. సర్వలయందు ఉన్నటువంటిది ఈశ్వరత్వమే. ‘ఈశ్వరస్వర్వ భూతానామ్’. దైవత్యాన్ని పూజించుటకు, దైవత్యాన్ని గురించి తలంచుటకు మీరుకూడా ప్రష్టోదునివలె అందరికీ తగినటువంటి ఉత్సాహపోత్సాహాల నందించాలని నా ఆశ. ఈవిధమైన ప్రచారప్రబోధలు సల్పినప్పుడు ఒక్క క్షణంలో సమాజములో దివ్యమైన పరివర్తన తీసుకొనిరావచ్చును. దీనిని ముందుగా మన ఇంటిలో ప్రారంభించాలి. తల్లిదండ్రులు దేహాన్ని మాత్రమే పోషించగలరు. కానీ, ఆత్మతత్త్వాన్ని ఎవరు పోషించగలరు? భగవంతుడొక్కడే మనకు దిక్కు కనుక, దైవాన్ని గుర్తించే దృష్టిని పిల్లలకు కలిగించి తల్లిదండ్రులు సరియైన ఆదర్శమును అందించాలి. ‘పాంచభౌతికము దుర్భలమైన కాయంబు, ఎప్పుడో విడిచేది ఎరుకలేదు’. ఈ దేహమును ఎన్నివిధాలుగా పోషించిననూ ఇది యేనాడు ఏ క్షణంలో ఏవిధంగా వెళ్లిపోతుందో! పశుపక్షిమృగాదులవలె ఆహార, నిద్ర, భయ, మైధునాదులతో కాలము గడవటమే మానవ లక్షణమా! కాదు, కాదు, కాదు. ప్రతి క్షణము భగవచ్చింతనతో సార్థకం చేసుకోవాలి. అదే తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు నేర్చులసినది. అదే మన ఇంట, వెంట, జంట, కంట ఉండి మనల్ని కాపాడేటటువంటిది. ఇట్టి పవిత్రమైన మార్గమును పిల్లలకు బోధించటం తల్లిదండ్రుల ప్రధానమైన కర్తవ్యము. గురువులుకూడను ఈవిధమైన మార్గము ననుసరించాలి. గురువులు ఈనాడు ‘టెక్స్ట్ బుక్స్’ లో ఉన్న విషయాలను మాత్రమే పిల్లలకు బోధిస్తున్నారు. కాబట్టి, మన యువకులందరూ ఒక్కొక్క సూయులకు వెళ్లి పిల్లలకు సరియైన బోధలు చేయాలి. ఎక్కడైనా వెళ్లే సమయంలో ఎవరైనా పిచ్చిపిచ్చి మాటలు మాటలుకుతూ కనిపిస్తే వాళ్లకు రెండు చెంపదెబ్బలు వేయండి. వాళ్లు తరిగి కొట్టినా ఘరవాలేదు. కానీ, మొట్టమొదట అటువంటి వాళ్లను శిక్షించాలి. ‘నీవు మానవునిగా పుట్టి ఈవిధంగా పరస్తీలనుద్దేశించి అపవిత్రమైన మాటలు మాటలు మంచిది కాదు’ అని బుధి చెప్పాలి. నీవు పరస్తీలను హింసించే నీవంటివారిని పరులు హింసించకుండా ఉంటారా! నీ భార్యను, నీ పిల్లలను జగత్తు పదలిపెడుతుందా! నీవు మొట్టమొదట పరులను ప్రేమించాలి. పరులను గౌరవించాలి. అప్పుడే వారినుండి నీవుకూడా ప్రేమ, గౌరవాలను అందుకోగలవు.

ఈనాడు ముఖ్యంగా యువతీ యువకులు మానవత్యాన్ని పెంచుకోవాలి. సత్యసాయి సంస్థల్లో మేము, ‘యూత్ వింగ్స్’ను స్థాపించినది ఈ మంగళ కార్యముకోసమే. వాళ్లు మార్గదర్శకులుగా ఉండాలి. బజార్లో యిష్టమొచ్చినట్లు తిరిగేవారు గాడిదలే తప్ప యువకులు కారు. అలాంటి జీవితము కాదు మనము గడవవలసినది. బజార్లో గాడిదలు యిష్టము వచ్చినట్లు ఓండ్రపెడుతూ పోతుంటాయి. నీవు గాడిద కాదు. నీలో ‘గాడ్’ ఉన్నాడు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించు. పవిత్రమైన మానవత్యాన్ని నిలుపుకో. నీ గౌరవాన్ని నీవు కాపాడుకో. ఇదే యువతయొక్క ప్రధానమైన కర్తవ్యం.

కొంతమంది పిల్లలు టెక్స్ట్ బుక్స్ లోపల పిచ్చిపిచ్చి నవలలు దాచుకొని చాలా గుట్టుగా చదువుతుంటారు. చూసేవారికి మాత్రం వాళ్లు టెక్స్ట్ బుక్స్ చదువుతున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఈవిధంగా టీచర్సునుకూడా మోసం చేస్తున్నారు. మీ మనసులో ఏవైనా చెడ్డ తలంపులు కలిగితే, ‘నేను మానవుడను, పశువును కాను’ అని మిమ్మల్ని మీరు పొచ్చరించుకోవాలి. ‘మానవుడు’ అనే పేరుకు తగినట్లుగా మీరు నడచుకోవాలి. అప్పుడే ‘నేను మానవుడను’ అని చెప్పుకోటానికి మీకు అర్థాత ఉంటుంది. మానవతా గుణములను పోషించుకున్నప్పుడే మీరు విన్న విషయాలకు, చదివిన విషయాలకు విలువ యేర్పడుతుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! నాకు మాత్రమైన ఎంతో ప్రేమ ఉన్నది. నా ప్రేమను ఇట్టిది, అట్టిది అని ఎవ్వరూ వర్ణించలేదు. నా ప్రేమలో ఎట్టి వ్యత్యాసమూ లేదు. నా ప్రేమకు సాటి నా ప్రేమయే. ఎవరేమనుకున్నా ఘరవాలేదు. నాకేమీ భయం లేదు. చాలామంది నన్నుకూడను దూషిస్తుంటారు. పేపర్లలో ‘స్యుసెన్స్’ అంతా వేస్తుంటారు. బయటి దేశములనుండి వచ్చే ‘స్యుసెన్స్’ను కూడా వేస్తుంటారు. బయటి దేశాల వారిని అనుసరించేవాడు నిజమైన జర్మలిస్టా? కాదు, కాదు. నిజమైన జర్మలిస్టు ఆవిధంగా అనుసరించడు. తాను స్వయంగా చూసి అనుభవించిన విషయాలకే ప్రాధాన్యత యస్తాడుగాని, ఏ లండనులోనో, ఏ అమెరికాలోనో పరులు వేసిన ‘స్యుసెన్స్’ను పట్టించుకోడు. అటువంటివన్నీ విని ప్రచారం చేసేవాళ్లు కుక్కలవంటివారు. ఎక్కడో ఒక కుక్క మొరిగితుంటే, అది విని ప్రక్క వీధిలో యింకో కుక్క కూడా మొరుగుతుంటాది. కాబట్టి, పరులను అనుసరించేవాడు కేవలం కుక్కవంటివాడేగాని, మానవుడు కాదు. ఎవ్వరేమనుకున్నప్పుటికీ మన సత్యము మనదే! సత్యము నీయందే ఉన్నది. నీవు సత్యముతో కూడినవాడవు. కాబట్టి, అసత్యాన్ని నీవు లెక్కచేయకూడదు. ఎవరైనా ఏమైనా అనిటున్నారా... అననీ. ఏవో కుక్కలు మొరుగుతుంటాయి. వాటితో మనకు పని లేదు. దుర్భాగ్యతో విమర్శించే వాళ్లని మనం కుక్కలవలె చూడకూడదు.

స్వామి దగ్గరికి ఎంతోమంది వస్తుంటారు. మేము ఎవరికైనా ఇన్నిటేషన్లు పంపుతున్నామా? నో, నో, ఎవ్వరికీ ఇన్నిటేషన్లు పంపటంలేదు. ‘స్వామి దగ్గరికి ఇంతమంది వస్తున్నారే! స్వామికి గొప్ప పేరు మసుంన్నాడే!’ అన్న అసూయచేత కొందరు స్వామియొక్క పేరును చెడగొట్టాలని చూస్తుంటారు. కావాలంటే వాళ్ళనుకూడా ఇంతమందిని తమ దగ్గరకు చెర్చుకోమనండి, చూద్దాం. అది అసాధ్యం! అటువంటివాళ్ళ దగ్గరకు పదిమందికూడా చేరరు. కారణమేమిటి? వారిలో ఆ మంచితనం లేదు. మంచితనమే దైవత్యం. ఆ మంచితనమే అందరినీ తన వద్దకు ఆకర్షిస్తుంది.

‘ప్రేమస్వరూపులారా! మీ ప్రేమను మీరు పాటుచేసుకోకండి, మరుగుచేసుకోకండి. మీ ప్రేమను మీరు పెంచుకుంటూరండి. అప్పుడే మీ మనస్సు పవిత్రమాతుంది. మీ మానవత్వం సార్థకమాతుంది. అప్పుడే మీరు మానవులు అనిపించుకుంటారు. లేకపోతే, దానపులుగా మారిపోతారు. పరుల మాటలు విని మోసపోకండి. మీరిక్కడ విన్నటువంటి విషయాలను మనస్సులో భద్రపరచుకోండి. దైవత్యాన్ని మీ హృదయంలో నిల్చుకోండి.

‘ప్రేమస్వరూపులారా! నేనింత కఠినంగా చెబుతున్నానని మీరు బాధపడుతున్నారేమో. దీనికి మీరు అనందించాలేగాని, యేమాత్రమూ నొచ్చుకోకూడదు. దైవత్వం ఎవ్వరికీ కానరాదు. అది కనిపించి ‘అడ్వర్టైజ్’ చేసుకునేది కాదు. ఏ పేపర్లోనేనా మీరు చూడండి. ఒక్కాక్క పేపర్లో ఒక్కాక్క అడ్వర్టైజ్మెంటు కనిపిస్తుంది. తప్పుడు విషయాలనే వాళ్ళ అడ్వర్టైజ్ చేస్తుంటారు. వాళ్ళ బుద్ధి ఎంతగా దిగజారిపోయిందో చెప్పటానికి వీలుకాదు. ఇది కేవలం మూర్ఖత్వం. నిజంగా వాళ్ళ మనమ్మలైతే ఇలాంటి తప్పుడు విషయాలను ‘అడ్వర్టైజ్’ చేయరు. వాళ్ళకంత ఆసక్తిగా ఉంటే తాము స్వయంగా వచ్చి చూసి ఆనందాన్ని అనుభవించాలి. ఏవో తాము విన్నటువంటివన్నీ విచక్షణారపీతంగా పేపర్లో వేయటం చాలా పొరపాటు. చదివేవారుకూడా ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. సత్యాన్ని అనుసరించి మీరు మెలగుతూ ఉండినప్పుడు ఈ జగత్తులో మిమ్మల్ని జయించగలవాడు, మిమ్మల్ని దండించగలవాడు ఒక్కడూ ఉండడు. నీవు సత్యాన్ని పాటించు. నీ సత్యమే నీకు సాక్షి:

మనస్సుకు మనస్సు సాక్షి

దేహానికి గుణము సాక్షి

మూర్ఖునకు మూర్ఖం సాక్షి

సర్వమునకు స్వామి సాక్షి.

మనం ‘పూల్’ కాకూడదు. భగవంతునికి అర్పితమయ్యే పూలు కావాలి మనం. హృదయ పుష్పాన్ని భగవంతునికి అర్పించవలసిన మనం అందుకు విరుద్ధంగా నడచుకుంటూ ‘పూల్సు’ మాదిరి తయారు కావటం మంచిది కాదు.

‘విద్యార్థులారా! మున్ముందు చెప్పవలసినవి యింకా ఎన్నియో ఉన్నాయి. మిమ్మల్ని సరిచేసే నిమిత్తమై నేనివన్నీ ప్రస్తావిస్తున్నాను. ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ! ప్రేమ ఒక్కటి నిలుపుకోండి, చాలు. ఆ ప్రేమను అన్నిటిపైన నిల్చుకోకూడదు. భగవంతునిపై మాత్రమే ప్రసరింపచేయాలి. అప్పుడే మీరు బాగుపడతారు. లేకపోతే, ఎన్ని చదువులు చదవి యేమి ప్రయోజనం? ఈనాటి ‘ఎడ్యూకేషన్’ అంతయు ‘ఎజిటేవ్ ఎన్’కు దారితీస్తున్నది. ఈ పరిస్థితిని చక్కచేయాలంటే, ‘ఎడ్యూకేషన్’ మాత్రమే కాకుండా ‘ఎడ్యూకేర్’ కూడా ఉండాలి. ‘ఎడ్యూకేషన్’ అనేది మనకు గ్రంథములనుండి లభిస్తుంది. ‘ఎడ్యూకేర్’ మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవిస్తుంది. కనుక, మనము ‘ఎడ్యూకేర్’ను చేపటాలి. ‘ఎడ్యూకేర్’ అనగా సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ మొదలైన మనవతా గుణములను మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవింపచేసుకోవాలి. లోకికమైన ‘ఎడ్యూకేషన్’ బుక్కస్తుండి లభ్యమవుతుంది. బుక్కు ముక్కువంటిది. కాని, ‘ఎడ్యూకేర్’ శ్వాసపుంటిది. శ్వాస లేకపోతే ప్రాణమే లేనట్లు. అదేరీతిగా, ‘ఎడ్యూకేర్’ లేకపోతే మానవత్వం నిలువజాలదు.

దివ్యాత్మస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! మీరు అందరూ చాలా మంచి పిల్లలే! బంగారువంటి పిల్లలే! అయితే, మీరు 14 కేరెట్ బంగారం మాదిరి ఉండకూడదు. 24 కేరెట్ బంగారంలా ఉండాలి. మీ విలువను యేమాత్రమూ తగ్గించుకోకూడదు. ఆవిధంగా ఉంటే మీ అందరికి నేనెంతో సహాయం చేస్తాను. ఆర్థికంగా, పారమార్థికంగా అన్నింటియందు మీకు సహాయం చేస్తాను. మీరు మంచి బిడ్డలుగా తయారుకండి. మంచి పేరు తెట్టుకోండి. (స్వామి హయ్యర్సెకండరీ స్కూలులోని ఒక అమెరికన్ విద్యార్థిని, ఒక రష్యన్ విద్యార్థిని వాదికపైకి పిలిచి వారిచేత నమకము, చమకము, శ్రీసూక్తము చెప్పించారు)

ఈ అబ్బాయి అమెరికావాడు. ఆ అబ్బాయి రష్యావాడు. ఇద్దరికి ఎటువంటి ఆకమత్యం కుదిరిందో చూడండి.

ఈ పిల్లలకు నమకము, చమకము మొదలైన వేదమంత్రాలు అనేకం తెలుసు. ఇంకా ఇతర దేశంవారుకూడా వచ్చి వేదమును నేర్చుకుంటున్నారు. కానీ, మన భారతీయులే వేదమును మరచిపోతున్నారు. విదేశీయులు సంస్కృతభాషలో ఉన్న వేదమంత్రాలను నేర్చుకొని నుస్పట్టంగా ఉచ్చరించగలుగుతున్నారు. కానీ, మన భారతీయులు నేర్చుకుంటున్నదేమిటి? ‘డింగ్ డాంగ్ బెల్ పుస్టి ఈజ్ ఇన్ ది వెల్’. ఇలాంటివా మనం నేర్చుకోవలసినవి! కాదు, కాదు. పవిత్రమైన భారతీయ తత్త్వాన్ని గుర్తించాలి. భరతదేశమందు నీతియే తల్లి. నిజాయాతీయే తండ్రి. శాంతమే చెల్లెలు. ధైర్యమే సోదరుడు. ఇట్టి శాశ్వతమైన, పవిత్రమైన సంబంధాలను విస్వరించి లౌకికమైన, క్షణభంగురమైన సంబంధాలను మీరు పెంచుకుంటున్నారు. ఈ పిచ్చిపిచ్చి సంబంధాలను పెట్టుకోకూడదు. Tell me your company, I shall tell you what you are. నీవు ఎలాంటివారితో స్నేహం చేస్తావో అలాంటివాడే నీవవుతావు. కాబట్టి, మీరు సత్యంగములో ప్రవేశించండి.

ఇంకా కావలసినంత టైమ్ ఉంది కనుకమున్నందు మీకు తెలుపుతాను. ఎవరేమన్నా నాకేమీ భయం లేదు. నా సత్యమునే నేను ఆధారం చేసుకున్నాను. ఎవరేమనుకున్నా ఫరవాలేదు. నేను ఎవరికీ లొంగను. సత్యముపైన నమ్మకం ఉన్నటువంటివాడు ఎవ్వరికీ భయపడడు. కనుక, మున్నందు అన్ని బయటపెడతాను.
(అతిరుద్రమహాయజ్ఞ సందర్భంగా 13 ఆగష్టు 2006 సాయంత్రం స్వామివారిచ్చిన దివ్యపన్యసం)